

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 57. Sacra Paenitentiaría Apostolica (Officium de Indulgentiis). Decretum. De Portiunculae indulgentia. — 58. Kongres Kristusa Kralja v Ljubljani. — 59. Ustanovna listina samostojne rim. kat. ekspoziture sv. Kozme in Damijana v Kuzmi. — 60. Sprejem v kn.-šk. duh. semenišče. — 61. Sprejem veroučiteljev v državno službo in priznanje službenih let.

57.

Sacra Paenitentiaría Apostolica

(Officium de Indulgentiis)

Decretum. De Portiunculae indulgentia.¹

Apostolica Sedes, nostris praesertim temporibus, cum in concedendis Indulgentiis, tum in earum acquisitione faciliore reddenda, maiore cotidie assolet largitate uti.

Quam ad rem Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XII, id vehementer exoptans, ut christianus populus pretiosum eiusmodi Ecclesiae thesaurum uberiore usque modo participet, itemque ut animae piaculari igne expiandae hac ratione magis in dies magisque iuventur, in audientia subscripto Cardinali Paenitentiarío Maiori die XXII mensis Aprilis a. MDCCCXXXIX impertita, ad plenariam quod attinet Portiunculae Indulgentiam lucrandam, pro impensissima pietate Sua, hoc decernere dignatus est, ut scilicet, abrogato n. V Decreti »Ut septimi pleni« ab hoc Sacro Tribunali die X mensis Iulii a MDCCCXXIV editi, omnes Ecclesiae Cathedrales ac Paroeciales, ac praeterea aliae Ecclesiae aliaeque Oratoria — pro quibus, in amplioribus praesertim Paroeciis, ex prudenti locorum Ordinarii arbitrio, fidelium commodum id postulare videatur — a Sacra Paenitentiaría Apostolica, per supplicem libellum ab Ordinario commendatum, Portiunculae privilegium obtinere possint. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiaríae, die 1 Maii 1939.

L. Card. Lauri, Paenit. Maior.

L. ✠ S.

S. Luzio, Regens.

58.

Kongres Kristusa Kralja v Ljubljani.

Dragi duhovniki!

Gotovo so vse katoliške organizacije po Vaših župnijah vse tedne bile vprežene v priprave za mladinski tabor v Mariboru. Sedaj so te končane. Toda, pred nami je največja sodobna, svetovna katoliška prireditvev, to je kongres Kristusa Kralja, ki bo od 25.—30. julija t. l. v Ljubljani.

¹ AAS, 1939, pag. 226.

Kongres Kristusa Kralja, ki bo na naši slovenski zemlji, zavzema tak obseg, da mora ves slovenski narod vložiti vse svoje sile, da ne zatemni ugleda Slovencev pred številnim in najodličnejšim mednarodnim forumom katoličanov.

V soglasju s pripravljavnim odborom za kongres Kristusa Kralja Vam v svojem imenu sporočam nekaj misli, ki se mi zde koristne, da bi našle vnetih delavcev vsaj zadnje tedne pred kongresom.

a) Zavedati se treba, da je kongres zelo blizu in da se kljub temu lahko ponekod opaža, da je zanj še vedno precej nerazumevanja, dočim v mnogih krajih tekmujejo v pripravah za ta kongres — svetovni kongres.

b) Mnogokje premalo vejo, da je za ta kongres prijavljenih več tisoč najodličnejših zastopnikov različnih narodov Evrope in ostalega sveta, in da je na ta kongres bilo povabljenih okoli 1100 škofov, nadškofov, od katerih se jih je mnogo odzvalo in je vsled tega ves slovenski narod postavljen na največjo in za naš narod do sedaj najvažnejšo preizkušnjo, da mednarodnim množicam pokaže sebe, svojo zrelost in svojo versko kulturo. Take manifestacije so za vsak narod in za vsako državo velike važnosti in se vse premalo cenijo.

c) Umevno je, da takšen kongres zahteva težkih denarjev; treba bo milijonske vsote, ki jo mora zbrati narod, ki kongres prireja. Zato je napačno, da so nekateri nevoljni nad nabiralnimi akcijami, kajti če bi vsak vse gornje premislil, bi gotovo nihče ne zavrnil prošnje odbora za nabiranje bodisi 50-parske otroške akcije, ali dinarske dekliške akcije ali dvinarske moške oziroma družinske akcije. Kdor upošteva vse gornje, ve, da so vsi ti naporji za nabiranje denarnih sredstev upravičeni in neobhodno potrebni, da bo kongres sploh mogoče izvesti.

d) Mnogi pozabljajo, da vsi pripadamo kraljestvu Kristusovemu in ni torej le pripravljavni odbor nosilec idej in priprav za kongres, ampak vsak in vsi nosimo odgovornost za kongres. Radi vsega tega Vas prosim, da imejmo vsi delo za kongres sedaj za prvenstveno. Poživite in vodite ga po vseh naših organizacijah!

Nabiralne akcije so sedaj najvažnejše, zato Vas prosimo, da se jim iz srca posvetite, kakor je bilo naprošeno v okrožnicah, ki Vam jih je že dostavil glavni pripravljavni odbor za kongres Kristusa Kralja in katerim so bili priloženi bloki v razpečavanje. Kongresni odbor mi sporoča, da ima zbranih komaj tretjino sredstev, in zato je potrebno, da stori vsak povsod svojo dolžnost. Če bi vsaka družina podarila vsaj dva dinarja, bi bilo že mnogo pomagano.

Važno je tudi, da se vse nedelje od sedaj v pridigah govori o kongresu, tako da se ljudstvo tudi duhovno pripravi, kajti ta priprava bo odločila, ali se bodo ljudje te velike prireditve udeležili ali ne. Ponovno opozarjam na »Navodila za duhovno pripravo mednarodnega kongresa Kristusa Kralja«, objavljena v Oglasniku 1939, III., stran 31, s povabilom, da se jih gg. dušni pastirji držijo in jih vršijo. Poleg tega priporočam, kjer se zdi gg. župnikom primerno, da se na nedeljo, dne 16. julija, na praznik Karmelske Matere božje, dopoldne ali popoldne po predhodnem oznanilu priredi procesija k evharističnemu križu, ali kjer tega nimajo, h kakemu drugemu zna-

menju, kapelici ali podružnici. Tam naj bo primeren nagovor, ki naj vnema k spolnjevanju resolucij ali sklepov, ki se bodo sprejeli na kongresu Kristusa Kralja.

Prepričan sem, da se bo častita duhovščina krepko zavzela za delo in pridobila vse katoliške organizacije za ta kongres, tako da bodo priprave tudi z naše strani popolnoma uspele, kajti s tem bo tudi kongresu samemu najboljši uspeh zagotovljen.

Vašemu trudu želim obilo božjega blagoslova. Bog plačaj! Kristus kraljuj!

V Mariboru, dne 29. junija 1939.

† **Ivan Jožef,**
škof lavantinski.

59.

Ustanovna listina samostojne rim. kat. ekspoziture sv. Kozme in Damijana v Kuzmi.

Katoliškim vernikom krajevnih občin Kuzma, Dolič, Matjaševci in Tvrkova v župniji sv. Marije v Gornji Lendavi je vsled oddaljenosti in slabih potov otežkočeno redno izpolnjevanje verskih dolžnosti v župnijski cerkvi v Gornji Lendavi. Da odpomorem temu stanju in ugodim upravičenim prošnjam vernikov prizadetih krajev, u s t a n a v l j a m kot apostolski administrator s pristankom ministrstva za vere z dne 13. februarja 1925, št. V. K. br. 41 in s pristankom župnijskega urada v Gornji Lendavi samostojno rim.-kat. ekspozituro sv. Kozme in Damijana v Kuzmi z župnijskimi pravicami, posebej še s pravico krščevanja, poročanja in pokapanja ter s pravico vodstva matičnih knjig.

Sedež ekspoziture je v kraju Kuzma. Obsega kraje Kuzma, Dolič, Matjaševci in Tvrkova. Meje nove ekspoziture so sledeče: Državna meja, iz te preide meja na koncu kraja Tvrkova na banovinsko cesto Hodoš—Petrovci, pri km 11 preide iz banovinske ceste na poljsko pot med krajema Vidonci in Doličem, odtod proti jugu preko Irtaša in Popelščaka na novo občinsko cesto, ki veže Gornjo Lendavo s Kuzmo. Odtod zavije po občinski poljski poti, Dumica imenovani, ki zavije na drugo občinsko pot med Gornjimi Slaveči in Kuzmo ter gre proti državni meji.

Novo ekspozituro oskrbuje od apostolskega administratorja imenovani kaplan-ekspozit.

Pravno se uveljavi nova ekspozitura dne 1. junija 1939. S tem datumom začne kaplan ekspozit s samostojnim vodstvom matičnih knjig, ter samostojnim dušnim pastirstvom v smislu naročil lav. kn.-šk. ordinariata.

Ta ustanovna listina se spiše v treh istopisih, katerih se eden se s pripadajočimi originalnimi listinami hrani v registraturi ekspoziture v Kuzmi, drugi v arhivu kn.-šk. ordinariata, tretji se predloži kraljevski bankski upravi dravske banovine v Ljubljani.

Dano v mariborskem škofijskem dvorcu, dne 20. aprila 1939.

Pečat.

Dr. Ivan J. Tomažič,
škof in apost. administr.

60.

Sprejem v kn.-šk. duh. semenišče.

V kn.-šk. duh. semenišče v Mariboru se sprejmejo mladeniči, ki so položili višji tečajni izpit na kaki srednji šoli, so popolnoma zdravi in imajo poklic za duhovski stan.

Prošnja za sprejem se preko pristojnega župnijskega urada pošlje kn.-šk. ordinariatu najpozneje do 20. septembra t. l. Priložiti je treba sledeče priloge: rojstni in krstni list, birmansko potrdilo, spričevalo o višjem tečajnem izpitu, domovnico, zdravniško in davčno potrdilo.

Prosilci se naj do 20. septembra tudi osebno predstavijo semenškemu vodstvu.

61.

Sprejem veroučiteljev v državno službo in priznanje službenih let.

Službeni list kr. banske uprave v Ljubljani z dne 24. aprila 1939, kos 34, objavlja finančni zakon za leto 1939/40. § 47 tega zakona zadeva duhovnike-veroučitelje, ki stopijo v državno službo. Dodatno k tuuradni objavi v Oglasniku z dne 26. aprila 1939, VI, str. 56 se navajajo sledeče odredbe iz istega paragrafa:

»Duhovnikom priznanih veroizpovedi se prizna, ko stopijo v državno učiteljsko službo, v duhovniški službi prebiti čas po §§ 49, 113, 116, 120 in 270, odst. 1, t. 4, zakona o uradnikih iz leta 1931 v leta državne službe.

Duhovniki priznanih veroizpovedi morejo stopiti v državno učiteljsko službo, če napravijo prej državni strokovni izpit, predpisan za učitelje zadevne šole. V duhovniški službi nad dve leti prebiti čas se računa v staž za ovlajanje strokovnega izpita.

Duhovnikom priznanih veroizpovedi se ob vstopu v državno učiteljsko službo ne more priznati več ko 20 let duhovniške službe.

Duhovniška službena leta se priznavajo po odst. 3, § 342 zakona o uradnikih iz leta 1931, to je, določi se položajna skupina tako, da morejo po odbitku treh let za pripravljalno službo dobiti največ tisto skupino, v katero bi mogli priti, da so prebili od najnižje skupine (§ 45, odst. 2 in 3) dalje v vsaki skupini po pet let.

Duhovnikom-veroučiteljem, ki so na dan 1. aprila 1939 že bili narodni poslanci in bili pred 11. decembrom 1938 kot profesorji srednjih šol vpo-kojeni, se priznavajo duhovniška leta službe, prebita v cerkveni službi, za napredovanje in pokojnino; pokojninski prejemki pa se jim uredijo od 1. aprila 1939 dalje po letih, prebitih v službi cerkve in države, ko se jim poprej določi položajna skupina po četrtem odstavku tega paragrafa.«

Gg. duhovniki, ki se želijo odslej potegovati za veroučiteljska mesta na srednjih, meščanskih in ljudskih šolah, se opozarjajo, da je po zgornjem predpisu potrebno, da pred vložitvijo prošnje naredijo tozadevni izpit.

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 1. julija 1939.